

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio CXXXIX. In omni cruce & tribulatione conformemus nos
Christo crucifixo, eique gratias agamus, etiam pro adversis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

CONSIDERATIO CXXXIX.

In omni cruce & tribulatione conformatim nos Christo crucifixo, eique gratias agamus etiam pro adversis.

Aspicientes in auctorem fidei, Ego consummatorem Iesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contemptam. Hebr. 12. 2.

Moyses jam grandior effectus negavit se esse filium Thermuth filiae Pharaonis Aegyptiorum Regis, licet ab illa regio modo fuisset educatus, & in filium ac heredem regni adoptatus, sed magis elegit affligi cum populo Dei, quam temporalis peccati habere jucunditatem; proinde cum gaudio ad quaecunque sustinenda adversa pro salvando populo Dei se accinxit: *Magis eligens affligi cum populo Dei.*

Moyses sicut in pluribus, sic etiam in hoc insignis typus Christi Iesu fuit, de quo S. Paulus: *Qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contemptam.* Proposuit illi quidem Pater aeternus a primo incarnationis instanti optionem gaudii & crucis, sed ille cum gaudio, ut ab interitu redimeretur genus humanum, praetulit, & amplexus est crucem, ut & nos cum gaudio, imo etiam cum summa gratiarum actione nostras sufferamus crues & tribulationes. Plura in praesenti.

2. Recte & optimè Vates Regius: *Benedicam Dominum in omni tempore: Semper laus ejus in ore meo.* Et quomodo hoc erat possibile Rex potentissime, inter tot laborum, regni, bellorumque curas? q. S. Augustinus, quod David omnino intenderit semper & in omnibus laudare DEum, eique debitas referre grates non in prosperis tantum, sed etiam in adversis. Juvat hic audire propria illius verba: *Omnis tempore, Nam si in prosperis, & semper sive in adversis: Nam si in prosperis, & sive in adversis, quomodo omni tempore? quomodo semper?* Ergo mens erat,

Hebr. 11. 25.

Hebr. 12. 2.

Canticum lauretanae.

Uuu 2

XII

Davi-

Davidis semper & in omni fortuna laudandi DEum. Anima Christiana audis modum? Imitare.

Psal. 118. 6²
Hugo Card. hunc locum.
3. Idem Rex David de se ipso commemorat, quod media nocte, licet tot fatigatus curis ac laboribus, solitus fuereit de somno suo surgere, & laudare DEum: *Media nocte surgebam ad confitendum tibi.* Et cur media nocte? **¶** In hunc locum Hugo Cardinalis: *Mediam nostram vocat graviorem tribulationem, in qua, inquit surgebam ad confitendum tibi, quia non sic flagellas, ut dejiceres, sed exercebas, ut surgerem, & fortius confiterer, de omnibus gratias agens, et iam de adversis.*

Psal. 115. 7.
S. Chrysostomus in Psal. 115.
4. Nondum recedo à Davide. Voluit is esse DEO adhuc magis gratus pro tot, tantisque ab eo receptis beneficiis, quid fecit? Hostias paravit pacificas: *Tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invoco.* Et quænam erat haec hostia laudis? Non quæro hic sensum litteralem sed moralem. **¶** S. Chrysostomus: *Nihil est quod Deus majori studio complectatur, quam esse gratum non solum in rebus secundis, sed etiam in adversis; hac est pulcherrima hostia, hac maxima oblatio, si te ipsum offers DEO & Amor tuo crucifixo in hostiam, eique te in omnibus conformas.*

Luc. 22. 19.
2. Thess. 5. 18.
5. A Davide ad Filium Davidis transeo, de quo observat S. Lucas, quod in ultima cæna, dum memoriale passionis suæ: SS. Fuchristiæ Sacramentum voluit instituere, prius devotissimas Deo Patri grates persolverit: *Et accepero pane gratias egit, & fregit, & dedit eis, dicens: Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc facite in meam, commemorationem.* Sta hic, & considera Lector prudens! Parabatur tunc crux Salvatori, & tota passionis colluvies ejus representabatur mentis oculis, & nihilo scieius gaudet, & gratias agit DEO Patri suo: *Gratias egit.* O pulcherrimum exemplum, quo docemur in omni cruce & adversitate etiam summa & ultima DEO gratias agere: *In omnibus, ait S. Paulus, gratias agite.* Subinrat hic Cornelius; Tam in morbo, quam sanitate, tam in inopia, quam copia, tam in consolatione, quam desolatione, tam in tentatione, quam pace, tam in humiliatione, quam exaltatione: quia non minus, immo sèpè majus donum, & beneficium Dei est, moribus, inopia, desolatiō, tentatio, humilitas, adversitas, quam sanitas, copia, consolatio &c. *In omnibus gratias agimus Deo.*

Marc. 14. 26.
6. Idem Sanctissimus Redemptor, ubi cæna agni finita, ad locum eruentis se parabat certaminis & ad mortem crucis, prius hymnum cantare voluit: *Et hymno dicto exierunt in montem olivarum.* Quid hoc est, omni JESU! An non musica in luctu inopportuna narratio? Hymnus ait S. Augustinus: canitur, non recitatur, ergo JESUS ad mortem pergens, alta voce cantavit! Et quid cantavit? **¶** Paulus Burgenus &

alii, hymnum hunc fuisse ex septem Psalmis ex Halleluja conflatum, qui incipiunt à Psalmo 112. In exitu Israel de Ægypto &c. Et finiuntur Psal. 118. Beati immaculati in via. Ex quibus patet, quod satis longus fuerit ille hymnus à Christo & Apostolis post canam cantatus. Caulam hujus cantus assignat Victor Antiochenus: *Ante passionem, inquit, lau. Vict. Antioch. des gratiasque Deo depromit, per hoc ostendens se ultrò libenterque pati, tum nos in Marcum quoque exemplo admonens, ut adversa, si qua nonnunquam se offerant, grato pa- tientique animo perseramus. O si capereimus hoc verbum!*

7. Cùm Deus pro homine, Judex pro reo, & Sanctus pro peccatore in cruce moreretur, observat dilectus ille Discipulus & testis ocularis, quod inclinato capite expiraverit: *Et inclinato capite tradidit Jo. 19. 30. spiritum.* Quare inclinato ad peccatum capite? Omissis aliis rationibus advertit S. Bernhardinus, quod Christus per hanc capitum sui inclinationem Patri suo æterno demississimas gratias pro consummata passione, mortis victoria & redemptione mundi voluerit persolvere: *Solent enim gratias agentes inclinare caput. O anime mi! vides modum, quomodo in vita & in morte, in omni cruce & adversitate DEO ac Salvatori tuo Crucifixo gratias agere debeas: Non magnum est, ait S. Ambrosius, si tunc adhuc Domino gratias agas, quando in prosperis & secundis es; sed si tunc adhuc Christo, quando te persecutio exagitat, quando aliqua procella perturbas. Quacunque igitur premaris calamitate, aut gravi afficiaris molestia, vel si tibi aliquid contingat adversi, dic cum Job: Sit nomen Domini benedictum, vel cum Psalte Regio: Benedic anima mea Dominum; vel cum Beatissima Virgine: Deo gratias. Ita S. Bonaventura & Barrad. Tom. 1. lib. 7. c. 13.*

8. In fornacem quandam ardente erant projecti Tres Pueri Babylonici; quid fecerunt? *Quasi ex uno ore laudabant, & glorificabant, & Dan. 3. 51. benedicebant Deum.* Ecce in summa tribulatione laudabant Deum, eisque submissas agebant gratias; hinc meruerunt, ut conservarentur illæsi; proinde eleganter os aureum: *Hoc est maximè gratia animi, hoc sapientia D. Crysost. studiosi, in rebus etiam asperis & adversis gratias agere, non solum pro beneficiis, in Psal. 9. sed etiam pro suppliciis; hoc enim majorem mercedem conciliat: nam in bonis quidem gratias agens, reddisti debitum, in malis autem DEum constitui debitorum.*

9. Tales fuerunt & Senior & junior Tobias, DEO in omnibus persolventes gratias, & sanctissimæ ejus penitus se submittentes voluntati. De seniore referunt Sacrae Paginæ, quod felle pisces fuerit illuminatus, qui prius stercore hierundinis fuit obsecratus: *De felle pisces Tob. II. 13.* Knivit oculos patris sui, & sustinuit quasi dimidiā horam: *Et cœpit albugo ex oculis ejus, quasi membrana ovi, egredi, quam apprehendens Tobias traxit ab oculis*

526 Consideratio CXXXIX. Gratiae agenda Deo in adversis.
oculis ejus, statimque visum recepit: & glorificabant Deum. Observa quid
amarius felle? Per quod designatur tribulatio, sed haec ipsa tribulatio
S. Bernhard. oculos cæci Tobiae aperuit: *Tribulatio*, inquit S. Berhardinus, est illud
tom. I. sect. 8. amarum fet, quo oculi Tobia, id est, viri justi ad Dei cognitionem fuerunt illuminati. Vide hic rursus, atque considera, quid pro sit tribulatio, & tribulatio DEO & Amori suo crucifixio reddere gratias.

Martyrol. 19.
Novembr. &
alii hoc die.

Psal. 143. 1.

Natal. 9.
Octobr. &
passim alii.

10. Ad exempla veniamus. S. Barlaam homo alias agestris & rudis, in Philosophia tamen Christi Crucifixi plurimum profecit, unde & tyrannum vicit, & ignem fidei constantiam superavit; postquam enim Cæsarea in Cappadocia crudelissime ab Ethnicis flagellatus est, dexteram suam thure plenam super ignitos carbones coram idolista tua tenere jussus est, eam conditione, ut, si quid thuris subiectum ignem decideret, Christum crucifixum negare, & diis sacrificare videatur. Quid fecit? Manum suam dexteram in pugnum compressam tam diu super ignem tenuit immotam, donec tota absumeretur, interim illud Regiu Vatis læto ac grato animo decantans: *Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.*

11. S. Dionysius Areopagita, cum pro Christo acerbissime flagellaretur, atque super lectum ferreum igne assaretur, lætus inter tormenta decantavit: *Gratias tibi ago Domine; qui bestias fame rabidas cruce compescuit, illæsus ex ardente fornace exivit, cui & Christus in carcere apparuit, ac consolatus est; Cuci denique affixus, & paulo post iterum depositus, capite plexus, vir 110. annorum, resedum caput ipse in manus reassumpsit, & per duo milliaria ad sepultura lo-
cum, quem elegit, asportavit, cantantibus interim Angelis: Gratias tibi Domine.* Vide hic fructum illorum, qui Deo in adversis gratias agunt.

CON-